

[Miljøministeren]

vandløbet, skal de bredejere, som er berørt af de nævnte foranstaltninger, afholde de forøgede vedligeholdelsesudgifter i forhold til hver enkelts nytte af foranstaltningen.

Endvidere kan ejere af ejendomme eller anlæg, der tilfører et vandløb spildevand, og hvorfra der opstår ulemper, der i nævneværdig grad forøger arbejdet ved vandløbets oprensning, pålægges at yde bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse.

Spørgsmålet om byrdernes fordeling skal og kan af de berørte indbringes for vandløbsmyndigheden (kommunalbestyrelsen), der skal søge at tilvejebringe forlig om økonomiske spørgsmål, herunder bidragsfordeling.

I mangel af en forligsmæssig løsning indbringes spørgsmålene herefter for landvæsenskommissionen.

Det påhviler således som udgangspunkt de grundejere, som vedligeholdelsesbyrden påhviler, at fremsætte forslag til eventuel ændret byrdefordeling og regler for, hvorledes bidragene opkræves og udgifterne afholdes. Kommunalbestyrelsen kan således ikke i forbindelse med, at et offentligt vandløb klassificeres som privat vandløb, på eget initiativ fastsætte regler om økonomiske spørgsmål eller bestemme, hvilke ejendomme der skal yde bidrag til vandløbets fremtidige vedligeholdelse.

Kommunalbestyrelsen kan således heller ikke som et led i omklassificeringen træffe beslutning om medlemskab af en særlig organisation, herunder en grundejerforening. Men den almen pligt for bredejerne til at yde bidrag til vedligeholdelsen følger af beslutningen om omklassificeringen til privat vandløb.

Spm. nr. S 1071

(Se sp. 11743).

Spm. nr. S 1072

Til *socialministeren* (1/8 90) af:

Poulsgaard (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at folk, der ønsker hjemmehjælp i sommerhus i en fremmed kommune, ikke kan få lov til at betale for denne hjemmehjælp, da bopælskommunen er forsørgerpligtig?«

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Begrundelse

I en aktuel sag fra Ålborg har vi et ægtepar, der bor i sommerhus i Løkken-Vrå Kommune. På grund af mandens sygdom er det nødvendigt med hjemmehjælp, da hustruen ikke kan klare dette. Ægteparret har selv været parat til at betale for den tjeneste, som hjemmehjælpsordningen er, men ifølge loven har man ikke lov til at opkræve penge herfor. Det virker fuldstændig urimeligt.

Det virker i det hele taget urimeligt, at man ikke skal kunne få hjemmehjælp i sommerhusområder, ligesom man ikke skal kunne få snefyndning og andet. Vælger man at bo i sommerhusområder, kan man ikke forvente den samme service, som hvis man bor andre steder, men på grund af et tilfælde, hvor vi som beskrevet ved, at vedkommende er parat til at betale for hjemmehjælpen og alligevel ikke kan få lov til det, stiller spørgeren ovenstående spørgsmål til ministeren om en sikring af de nødvendige lovændringer.

Svar (8/8 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

Indledningsvis bemærkes, at det af bistanndslovens § 10, stk. 1, fremgår, at pligten til at yde bistand påhviler kommunalbestyrelsen i opholds kommunen, dvs. den kommune, hvor en person faktisk opholder sig på tidspunktet for ansøgning om ydelser efter bistanndsloven. De hjælpeforanstaltninger, der af kommunen stilles til rådighed i medfør af bistanndsloven (f.eks. hjemmehjælp), skal stå til rådighed for personer, der opholder sig i kommunen. Det er i denne forbindelse uden betydning, om der er tale om ophold i et sommerhus, og der er ikke efter loven adgang til at fastsætte særlige betalingsregler for hjemmehjælpsmodtagere, der opholder sig i et sommerhus.

Efter bistanndsloven kan der ikke opkræves betaling for varig hjemmehjælp, hvorved forstås bistand til husligt arbejde og personlige fornødenheder, som en person på grund af en vedvarende lidelse eller svækkelse ikke kan udføre på egen hånd. Er der derimod tale om midlertidig hjemmehjælp, betales der efter regler, der er nærmere fastsat af socialministeren, jf. Socialministeriets bekendtgørelse nr. 516 af 29. august 1988 som ændret ved bekendtgørelse nr. 697 af 18. november 1988. Midlertidig hjemme-